

دریچه

تنفلیکس و اپل در کمین «جیمز باند»

همدلی| اپل، تنفلیکس و دیگر سرویس‌های نمایش آنلاین در تلاش هستند تا حق پخش فیلم جدید «جیمز باند» را که به دلیل شرایط کرونایی هنوز موفق به اکران عمومی نشده است، بخرند. به نقل از ورایتی، اپل، تنفلیکس و دیگر سرویس‌های استریم در تلاش‌اند فیلم «زمانی برای مردن نیست» به‌عنوان جدیدترین فیلم از مجموعه فیلم‌های جیمز باند است را که قرار بود آوریل گذشته اکران شود، برای عرضه اینترنتی بخرند. درحالی‌که زمان اکران این فیلم که در آن برای آخرین بار می‌توان دنیل کریگ را در نقش جیمز باند دید تاکنون چند بار به تعویق افتاده است. سال ۲۰۲۱ برای اکران آن تعیین شده است. حالا گفته شده استودیو به دلیل این به تعویق افتادن‌ها تاکنون بین ۳۰ تا ۵۰ میلیون دلار منضّر شده است. درعین‌حال استودیوهای دیگر مانند پارامونت و سونی با فروش فیلم‌هایی چون «سگ تازی»، «بدون پیشمانی» و «سفر به آمریکا ۲» به سرویس‌های استریمینگ ده‌ها میلیون دلار سود برداند. در همین حال پخش نمایش و سالن‌های سینماها نیز تلاش دارند تا در دوران پاندمی بتوانند به حیات خودشان ادامه بدهند. به نظر می‌رسد در این شرایط MGM در حال بررسی این امکان است که آیا می‌تواند با فروش این فیلم به سرویس‌های نمایش آنلاین جلوی ضرر بیشتر را بگیرد؟

درحالی‌که سخنگوی این استودیو گفته درباره شایعات نظری ندارد و فیلم برای فروش نیست و قرار است تا آوریل ۲۰۲۱ به اکران درآید تا سینمادوستان بتوانند تجربه تماشای آن را در سینماها داشته باشند، چندین فرد از درون این استودیو گفته‌اند این استودیو برای فروش آن به سرویس‌های استریمینگ با رقم ۶۰۰ میلیون دلار موافقت خواهد کرد.

به نظر می‌رسد چنین رقمی برای هر دو سرویس استریمینگ بالا باشد. درحالی‌که رئیس و مدیرعامل MGM یعنی کوین-نولریش باید این تصمیم را بگیرد هنوز روشن نیست که باربارا بروکولی و مایکل جی. ویلسون تهیه‌کنندگان «جیمز باند» دراین‌باره قندر موافق خواهند بود؟ در همین حال یونیورسال که حق پخش فیلم را در اختیار دارد نیز در این میان ذی‌نفع است و باید هزینه‌هایی که تاکنون برای اکران آن کرده است در نظر گرفته شود. «زمانی برای مردن نیست» نخستین فیلمی بود که با شیوع ویروس کرونا و در آستانه اکران، نمایشش به تعویق افتاد. آنچه مشخص است این است که جاسوس شاخص و همه افراد دور و برش نتوانسته‌اند مخاطبان را از این رویداد ویروسی نجات دهند.

انجمن عکاسان سینما: اعتراضی به هیأت‌مدیره «خانه سینما» نداریم

همدلی| انجمن صنفی عکاسان سینمای ایران در پی انتشار نامه حمایت ۲۱ صنف سینمایی از هیأت‌مدیره و مدیرعامل خانه سینما و ذکر نام این انجمن در نامه، توضیحاتی را منتشر کرد. این انجمن، در جوابیه به توضیحات خود به ذکر نام این انجمن در نامه حمایت ۲۱ صنف سینمایی از هیأت‌مدیره و مدیرعامل خانه سینما چنین آورده است:

«اعتراضی به عملکرد هیأت‌مدیره خانه سینما نیست
سوم آبان ماه نامه‌ای به‌ امضای ۲۱ صنف سینمایی در حمایت از هیأت‌مدیره «خانه سینما» و انتخاب منوچهر شاهسورای به‌عنوان مدیرعامل این نهاد صنفی منتشر شد و در این نامه نام سه صنف ازجمله انجمن صنفی عکاسان سینمای ایران بدون تأیید نهایی درج شد. انجمن صنفی عکاسان سینمای ایران در جهت رفع ابهامات به وجود آمده در خصوص ذکر نام این انجمن در فهرست حامیان بیانیه صادره از سوی تعدادی از صنوف خانه سینما اعلام می‌کند، اعتراض این انجمن به شیوه عملکرد و عدم هماهنگی در اعلام نام این انجمن در بیانیه مذکور، که قرار بود متن آن دربرگیرنده حقوق و مطالبات و رفع مشکلات تمامی اعضای خانه سینما تنظیم و منتشر شود، بوده و این انجمن اعتراضی به عملکرد هیأت‌مدیره خانه سینما و تشکیک در انتخاب این منوچهر شاهسورای به‌عنوان مدیرعامل خانه سینما ندارد. مجدداً اعلام می‌داریم در جهت رعایت حقوق و مطالبات صنوف و اعضای ایشان از هر حرکت و اقدامی پشتیبانی و حمایت می‌نماییم.»

فرهنگ و هنر

پیش‌باز روز تصویرگر با نگاهی به زندگی حرفه‌ای «مرتضی ممیز» در گفت‌وگو با کیانوش غریب‌پور

ممیز را باید همیشه مهم دانست

همدلی| علی نامجو: چند روز دیگر مانده تا پانزدهم آبان؛ روزی که به‌طور غیررسمی به‌عنوان روز تصویرگر اعلام شده، اما در تقویم رسمی کشورمان به ثبت نرسیده است. چه تصادف عجیبی دارد این روز با سی روز بعدازاین یعنی سال‌مرگ مرتضی ممیز، گرافیس‌ت، تصویرگر و استاد دانشسگاه که برخی به او لقب پدر هنر گرافیک معاصر ایران داده‌اند؛ هرچند عده‌ای به‌حق با اعطای پدری و مادری علوم و فنون به اشخاص مخالف‌اند و راه‌های دیگری را برای پاسداشت آنان پیش پایمان می‌گذارند. ممیز، یکی از نوابغ هنر امروز ایران‌زمین بود. ممیز اگر هنوز در دنیا می‌زیست، روز پنجم آذرماه هشتاد و چهارمین بهار زندگی‌اش را به پایان می‌برد. حالا اما دوستدارانش در پانزدهمین سالگرد درگذشتش حتی امکان برگزاری یادمانی برای این نام بلند پر قله هنر ایران را ندارند؛

آن بوی گرافیک دیزاین گرفت. همان کاری که ژاین مدرن کرد و گرافیک دیزاین معاصرش را بر پایه مینی‌مالیسم تاریخی هنر و ادبیاتش، بنا کرد.

◀ **بنابراین درباره گرافیک هم به سببیل بقیه علوم و فنون جلو رفته‌ایم؟**
بله. همه تلاشمان را کردیم که برای گرافیکی که عیناً ترجمه یک پدیده بیگانه است، پدر ایرانی پیدا کنیم. چند سال قبل، کاوش‌های تاریخی جدید منجر به پیدا کردن پدر جدیدی برای طراحی گرافیک معاصر ایران شد. لاید باید از این به بعد منتظر دعا باشیم بین فرزندان‌ی که قائل به این پرند و فرزندان پدر قبلی به گمان من اگر تا چندسی پیش به کار بردن «پدر گرافیک نوین ایران» برای مرتضی ممیز، مزینی بود و واجد احترامی، امروز بیش‌تر یکی از مصداق‌های لفاظی و القاب‌سازی از سر ناچاری است و دوستداران حقیقی ممیز، بهتر است این تعبیر دستمالی‌شده و از معنی افتاده را به کار نبرند.

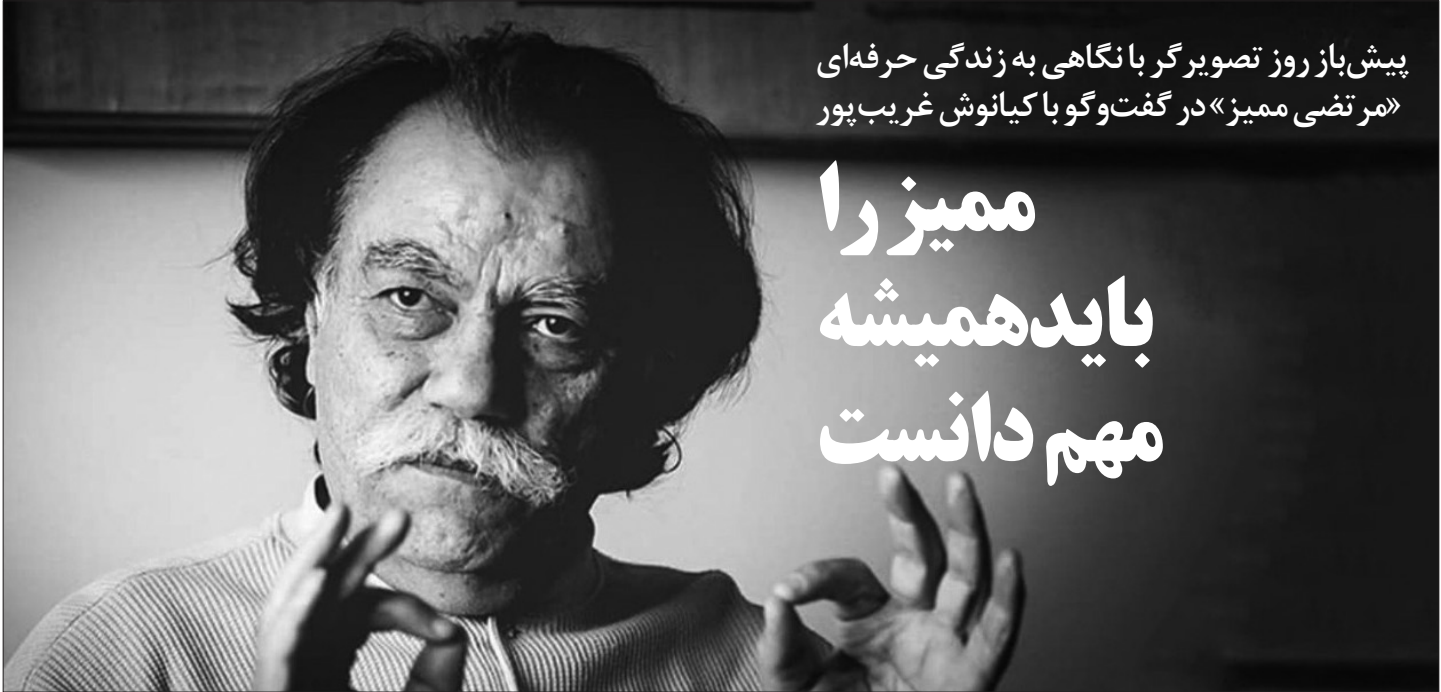
◀ **اگر بخوایم درباره ویژگی‌های تصویرگری مرتضی ممیز هم برایمان بگویید، چه مواردی را در این زمینه در ممیز مهم‌تر از بقیه می‌دانید؟**

تصویرگری‌های مرتضی ممیز، یکی از شجاعانه‌ترین پروژه‌های هنری تاریخ معاصر نشر ایران است. الگوی بی‌مانندی که ممیز در تصویرگری با ابزارهای کلاسیک نقاشی در کتاب هفته و مجموعه کتاب‌های انتشارات امیرکبیر به کار گرفت، هنوز هم یکی از معیارهای درخشان تصویرگری ادیتورالد و تصویرگری برای حیطه ادبیات است. تصویرگری‌های ادیتورالو ر و روشنی از به‌کارگیری حداکتر هم تقریباً به همین اندازه مهم است.

همان سال‌ها طراحان گرافیک دیگر ــ که اغلب تصویرگران ماهری هم بودند ــ دست‌به‌کار تجربه‌های شخصی و ایجاد الگوهای موازی بودند اما هیچ‌یک مانند «تجربه‌های ممیز» که حاصل سخت‌کوشی و نیروی جوانی او بود، ماندگار و الگوو نشد. جلدهایی که ممیز برای این‌س مجموعه‌ها ساخت هم الگوی دقیق و روشنی از به‌کارگیری حداکتر ظرفیت‌های امکانات حداقلی لیتوگرافی و چاپ آن روزها بود. سبک ممیز، مخصوصاً در ترکیب روش‌های کلاسیک و دستی با عکس و مهار آن برای آرت‌ورک گرافیک، هنوز هم دیدنی است، چه برسد به آن زمان که «را‌حل» بزرگی برای هم‌نسلان و شاگردانش فراهم آورده بود. ممیز چنان فکر امکانات آن دوره و سختی کار در ایجاد نسخه نهایی اثر را به مزیت و فرصت تبدیل کرد که کمتر طراحی توانست به‌پای او برسد. هم‌صرا و بی‌شتر در پی به‌کارگیری ظرفیت‌های هنری شخصی و هرآن‌چه از «دست»‌شان برمی‌آمد بودند، اما او بیش‌تر در جست‌وجوی ظرفیت‌ها و امکاناتی بود که گرافیک ایران را به زبان جهانی روزگار خود، نزدیک کند.

◀ **تسلط او بر هندرتایتینگ و تایپ، هم‌زمان در فرایند ساخت آرت‌ورک‌های محکم و تنیده در هم هنوز هم با امکانات و معیارهای جدید و پیشرفته امروز، تازه و حتی، الگو است…**

باین‌همه، امروز سرنوشت طراحی گرافیک معاصر ایران به‌جهتی متمایل است که از الگوهای آثار طراحی گرافیک ممیز تا حدی ــ گاهی تا حد زیاد ــ فاصله دارد. اگر دنیای تصویرگری او همچنان تازه است، هم از تسلط و استعداد کم‌نظیر اوست هم از تفاوت خط پایان در تصویرگری و طراحی گرافیک. باین‌همه امروز، کسی با اصرار و به‌کرات،

آخر کرونا همه حساب‌و‌کتاب‌های انسانی را در این ایام به‌هم‌ریخته است. شاید کمتر کسی بداند لوگوهای معروفی مانند شهرداری تهران، سازمان ملی استاندارد ایران و شرکت سایا را ممیز طراحی کرده بود. او اما علاوه بر همه این‌ها، لوگوی چنددهه برند شناخته‌شده دیگر در ایران را هم بر کاغذ نقش زده بود؛ در آن دورانی که هنوز رایانه جایی در گرافیک نداشت. کیانوش غریب‌پور؛ گرافیس‌ت نام‌آشنا و یکی از اعضای هیأت‌داوران نمایشگاه پوستر «مرتضی ممیز هنر به‌مثابه حرفه» که بنا بود اردیبهشت‌ماه امسال برگزار شود، اما شیوع کرونا جلوی آن را گرفت، با ما به گفت‌وگو نشست‌ه تا به بهانه روز غیررسمی تصویرگر برایمان از مرتضی ممیزی بگویید که حالا پانزده سال از رفتنش می‌گذرد. شرح گفت‌وگو با این هنرمند عرصه هنرهای تجسمی را در ادامه می‌خوانید:

از الگوهای تصویرسازی‌های او در کتاب هفته استفاده نمی‌کند. کارهای شخصی ممیز، به‌ویژه در ایجاد «حلقه» در هیچ‌یک از هم‌نسلان او نظیر ندارد. ویژگی رهبری و نگاه او به اق‌های دورتر از زمانه، هم در ایجاد حلقه‌ای وفادار از شاگردان و همکاران، هم در راندازی پیوسته تشکل‌های صنفی قابل‌شناسایی است. تلاش‌های او معطوف به دو هدف اساسی بود؛ «مهم شدن» طراحی گرافیک و راه‌اندازی «تشکیلات صنفی» که البته هدف دوم هم بخشی از همان آرمان اول بود.

◀ **اما فضای بسته سال‌های ۶۰ تا میانه دهه ۷۰، فرصت بروز و ظهور ایسن اراده را در کمترین و کوچک‌ترین اندازه ممکن به او داد. موافقت؟**

بله، اما در نیمه دوم دهه هفتاد و تا پایان سال‌های حضورش، توانست با اراده محکم و عزمی جزم، طراحی گرافیک از نامی سوء‌تفاهم برانگیز و در سایه، به منطقه نورانی و پرآوازه فرهنگ عمومی بیاورد؛ تا جایی که در دهه ۸۰، کمتر خانواده‌ای بود که دانشجو یا هنرجوی گرافیک نداشته باشد. گویی طراحی گرافیک به یک تفاخر و در میان عامه به یک الگوی شیک مبدل شد و تا سرحد مبالغه، مهم شد. اهمیت مرتضی ممیز، اینجا بیش از همه‌چیز پیاداست. مرتضی ممیز هم نقاش بود هم تصویرگر، طرح گرافیک نخبه و مسلط به زبان روز بود و در میان ابزارها و امکانات هنری، امکاناتی را برگزید که سیگنال‌های قوی‌تری صادر می‌کرد و بیش از دیگران دیده می‌شد. بااین‌همه آنچه مرتضی ممیز را در قله طراحی گرافیک معاصر ما نشاناد، چهره صاحب‌نظر و فاعل بود، به‌ویژه در الگوی رفتار اجتماعی‌اش بود. حلقه مهمی از شاگردان و دوستان که به‌تدریج به هواداران هم گسترده شد، از ممیز بیش‌ی از یک چهره و یک هنرمند ــ طرح، یک «جریان اجتماعی» ساخت و ندای طراحی گرافیک معاصر ایران را به دو بخش بزرگ «ممیز» و «غیر از ممیز» تقسیم و کیست که نداند که ویژگی‌های ذاتی و اصالت هنر او در کنار رهبری دقیق و پیوسته‌اش، جریان ممیز را قوی‌تر و پایدارتر کرد. شاید جای دیگری و در فراسوی «امروز» باید به آسیب‌هایی که این جریان، خودآگاه و ناخودآگاه، به مابقی بدنه گرافیک ایران وارد کرد، پرداخت. البته همیشه هر جریان مسلطی در عملکرد قهری خود، بی‌رحمی‌هایی دارد. چنین جریان‌هایی در مقابل خود دو نوع جهت‌گیری می‌بینسد. جهت‌گیری «جنگ‌جسو» و رقیب بالفعل و جهت‌گیری «صلح‌جسو» وجود جریان جنگ‌جو همیشه به تغع جریان مسلط تمام می‌شود چون ضریب نفوذ آن را بالا می‌برد اما جریان خجالتی و آرام، معمولاً در سایه تارک و سرد مزروی می‌شود، مگر آن‌که در گذشت روزگار و بیرون رفتن از ظرف «حال» ــ و معمولاً پس از مرگ هنرمند ــ کشف شود.

◀ **بسیاری اما شاید مهم‌ترین ویژگی ممیز را رهبری‌اش می‌دانند…**

بله، دقیقاً. مرتضی‌خان ممیز هنوز بر سر زبان‌هاست، اما بیش از معلمی برخدانه و دقیقش، بیش از تصویرگری ناب و شجاعانه‌اش و بیش از طراحی گرافیک درخشان و نبوغ‌آمیزش، رهبری کاریزماتیک و هوش بی‌نظیرش در ایجاد جریان‌ی به نام خودش بود که او را برای همیشه ماندگار کرد؛ همان هوشی که یکساکو به خرج داد و نامی برنظین‌ان از او به‌جا گذاشت. ممیز را باید همیشه مهم دانست، همیشه بزرگ دانست و هرسال برایش بزرگداشت برگزار کرد. اما به گمانم بزرگداشت مرتضی ممیز این‌طور که پیش می‌رود به‌زودی از معنی تهی خواهد شد و مثل همه پدیده‌های دیگر، در کام ملت محافظه، به یک آیین سالانه تبدیل خواهد شد که به‌تدریج، بی‌دلیل به آن خواهیم پرداخت. این، حتی در میان‌مدت، نه‌تنها برای نام این مرد بزرگ فایده‌ای ندارد که حتماً در نسل‌های بعد، عصبانیت و پشتت یا زدن به تاریخ را هم محتمل می‌کند. باید به‌جای مداحی شذاد و غلاظ از او، در کارهایش عمیق شد و به استخراج الگوهایی پرداخت که در فراسوی زمانه، قابل ترویج و دفاع باشد. باید در احترام به او از سطح به عمق رفت و در بزرگداشتش، هم‌طرز بزرگی و روش زندگی خود او، از ارتقا ناپایدار مقدس‌سازی فرود آمد و روی زمین خدا و در شاهراه واقعیت قدم زد.

رویداد

تجلیل از «اسلامی نُدوشن» در جایزه شعر خبرنگاران

چهاردهمین دوره جایزه کتاب سال شعر به انتخاب «خبر‌نگاران»، در آیین پایانی خود، از یک‌عمر فعالیت شعری و ادبی دکتر محمدعلی اسلامی نُدوشن تقدیر می‌کند. بنا بر اعلام دبیر‌خانه این جایزه، آیین پایانی چهاردهمین دوره جایزه کتاب سال شعر ایران به انتخاب «خبر‌نگاران»، از ساعت ۱۳ روز دوشنبه پنجم آبان ماه جاری برگزار و به‌صورت زنده از صفحه اینستاگرام مجله شعر وزن دنیا @vaznedonya بخش می‌شود. مراسم اختتامیه این دوره از جایزه که طبق روال هرساله قرار بود در نیمه دوم اسفندماه برگزار شود، بنا به شرایط اجتماعی و ضرورت‌های احتیاطی درزمینه شیوع ویروس کرونا، با تأخیر مواجه شد. درنهایت نیز با توجه به تداوم شرایط، تصمیم بر این شد که به صورت آنلاین و غیرحضوری برگزار شوند. در بخش کتاب سال این دوره از جایزه، پیش‌تر کتاب‌های زیر به‌عنوان نامزدهای دریافت عنوان کتاب سال شعر ایران معرفی شده بودند:

به رنگ دایوب /واحه آرنم /چشمه پشیمانم کن /عباس صفاری /چشمه سه‌گانه خاورمیانه /گروس عبدالملکیان/ چشمه و احتمال چاقوی ابراهیم /سیدرضا ملکی /مانیا هنر هفتاد کشیش یخی /علی نجفی /روزنه همچنین در بخش ویژه شاعران بدون کتاب که هرساله با هدف کشف استعدادهای شعری در هر سن و جغرافیایی برگزار می‌شود، این افراد از میان شاعران فارسی‌زبان شرکت‌کننده که تاکنون در ایران کتاب شعر منتشر نکرده اما به‌اندازی یک کتاب، شعر دارند، به‌عنوان نامزد این دوره از جایزه معرفی شده بودندفاطمه بیرانوند- احمد پورنجانی - پویان جمالی کاظمی - حسن جنت‌مکان - روح‌الله چراغ‌زاده- حمیدرضا ظرافت- مهران عزیز- علی‌مشکات (از افغانستان) طبق اعلام دبیر‌خانه چهاردهمین دوره جایزه کتاب سال شعر به انتخاب خبرنگاران، در بخش «تجلیل از یک‌عمر فعالیت شعری» نیز از دوره از جایزه از یک‌عمر فعالیت ادبی و پژوهشی استاد محمدعلی اسلامی نُدوشن تقدیر خواهد شد.

جشنواره «کتاب و رسانه» فراخوان داد

همدلی| فراخوان ارسال آثار برای شرکت در نوزدهمین دوره جشنواره «کتاب و رسانه» از سوی دبیر‌خانه این جایزه منتشر شد. به نقل از روابط عمومی موسسه خانه کتاب و ادبیات ایران، نوزدهمین جشنواره کتاب و رسانه با شعار «کتاب، رسانه و آیمین» با هدف افزایش توجه به کارکردهای رسانه در حوزه نشر و ترویج کتاب‌خوانی هم‌زمان با بیست و هشتمین دوره هفته کتاب برگزار می‌شود. این جشنواره تلاش می‌کند با بهره‌گیری از دانش و تجربه فعالان خبره دو حوزه رسانه و کتاب، آثار رسانه‌ای انتشاریافته درزمینه کتاب ونشر را بررسی کند.براساس این فراخوان، تقویت فرهنگ عمومی و فرهنگ مکتوب جامعه از طریق افزایش سطح فرهنگ مطالعه در کشور، شناسایی، معرفی و تقویت حضور و فعالیت خبرنگاران، روزنامه‌نگاران، عکاسان، برنامه‌سازان و شهروند خبرنگاران حوزه کتاب، افزایش سطح تولید و سطح کیفی آثار مرتبط با حوزه کتاب در رسانه‌های کشور و پرورش، باری‌رسانی و تقویت متخصصان حوزه کتاب در رسانه‌ها ازجمله اهداف این دوره از جشنواره کتاب و رسانه است. نوزدهمین جشنواره کتاب و رسانه در سه بخش «رسانه‌های نوشتاری»(مطبوعات کاغذی، خبرگزاری‌های و سایت‌های خبری دارای مجوز) شامل تیتز، خبر، گفت‌وگو، گزارش، طنز، یادداشت و مقاله مطبوعاتی، مقاله و نقد تخصصی، عکس، کاریکاتور و گرافیک کتاب، «رسانه‌های دیداری و شنیداری» (تلویزیون و رادیو و آثار صوتی و تصویری رسانه‌های برخط دارای مجوز) شامل تیتزر، خبر، گزارش خبری و موضوعی، گفت‌وگو و میزگرد، طنز، داستانی و نمایشی(کتاب صوتی در رادیو و تلویزیون)، برنامه ترکیبی، مستند تلویزیونی، پویانمایی و برنامه عروسکی، مواد تبلیغی (آنونس، نماهنگ، تیزر و…) و «رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی» (آثار شهروند خبرنگار) شامل ویدئو، صوت، پادکست، کانال، یادداشت، استوری و عکس‌نوشته آثار می‌پذیرد. نوزدهمین جشنواره کتاب و رسانه با دو بخش ویژه«سواد رسانه‌ای» شامل آثار مکتوب، دیداری و شنیداری در رسانه‌های جمعی و رسانه‌های نوین با موضوع نقش کتاب و کتاب‌خوانی در افزایش سواد رسانه‌ای و اطلاعاتی و «دفاع مقدس» کلیه آثار مکتوب، دیداری و شنیداری مرتبط با موضوع دفاع مقدس شامل معرفی کتاب، گفت‌وگو، گزارش، یادداشت، مقاله و نقد تخصصی، برنامه ترکیبی، مستند تلویزیونی و… برگزار می‌شود. بر اساس فراخوان اعلام‌شده از سوی دبیر‌خانه نوزدهمین جشنواره کتاب و رسانه، آثاری که در محدوده زمانی اول مهرماه سال ۱۳۹۸ تا پایان شهریور ۱۳۹۹ در رسانه‌ها منتشر شده باشند در این دوره از جشنواره می‌توانند شرکت کنند. همچنین آثار باید در صداسیماهای جمهوری اسلامی ایران، دیگر رسانه‌های معتبر کشور (دارای مجوز) یا یکی از صفحه‌های تخصصی دارای هویت مشخص (ترجیحا دارای کد شنامد) در شبکه‌های اجتماعی، رسانه‌های اجتماعی یا پیام‌رسان‌ها منتشر شده باشند. در این دوره از جشنواره، هر فرد می‌تواند در هر بخش با ۳ اثر (مجموعاً با ۹ اثر) شرکت کند. مطابق این فراخوان، در بخش «رسانه‌های دیداری و شنیداری» ارانه تصویر گواهی‌اش اثر باید تاریخ پخش نام صاحب اثر، که به امضای مدیر گروه یا مدیر پخش شبکه رسیده باشد، الزامی است.